

ODLUKE DOMAĆIH SUDOVA I DRUGIH ORGANA

ODBAČAJ OVRŠNOG PRIJEDLOGA NAKON OSNIVANJA FONDA OGRANIČENE ODGOVORNOSTI

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

Odluka broj: U-III-2318/2001. od 4. veljače 2004.

Vijeće: Jasna Omejec kao predsjednik Vijeća,
Marijan Hranjski, Mario Kos, Ivan Mrkonjić,
Emilija Rajić i Vice Vukojević, članovi Vijeća

*Ustavno pravo na pravično suđenje nije povrijeđeno odbacivanjem
ovršnog prijedloga, budući da se nakon osnivanja Fonda ograničene
odgovornosti ne može tražiti pokretanje redovnog ovršnog postupka.*

Podnositelj ustavne tužbe je dana 6. svibnja 1992. godine bio putnik na motornom brodu A., vlasništvo putničke agencije A. iz D., kada se taj brod sudario s brodom I., vlasništvo J. iz R., u luci G. Prema utvrđenjima parničnih sudova (općinskog kao prgvostupanjskog, te županijskog kao drugostupanjskog) tom prigodom je pretrpio strah i materijalnu štetu za što su mu i dosuđeni iznosi naknade štete, 7.000,00 kn za strah i 875,00 kn za pretrpljenu materijalnu štetu sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 14. travnja 1993. godine, pa do isplate, te parnični troškovi u iznosu od 4.248,75 kn.

Temeljem navedenih presuda parničnih sudova podnositelj ustavne tužbe je 2. ožujka 2001. godine podnio ovršni prijedlog Općinskom sudu u Dubrovniku. Općinski sud u D. donio je rješenje o ovrsi broj: Ovr-502/01 od 7. ožujka 2001. godine, protiv kojeg je žalbu podnio ovršenik. Županijski sud u Dubrovniku donio rješenje br. Gž 757/01 od 11.10.2002. kojim je usvojena žalba ovršenika izjavljena protiv rješenja o ovrsi, te je isto rješenje ukinuto i ovršni prijedlog odbačen, a ukinute su i sve provedene radnje - pljenidba na žiro-računu ovršenika kod ZAP-a, Podružnice D. Istim rješenjem naloženo je ZAP-u, Podružnici D. da već naplaćeni iznos zajedno s troškovima postupka vrati na žiro račun ovršenika koji se vodi kod ZAP-a, Podružnice D.

Žalba ovršenika je usvojena iz razloga što je utvrđeno da je rješenjem Trgovačkog suda u Splitu, pod poslovnim brojem: VI-RI-95/98 od 10. svibnja 1999. godine,

odobreno ovršeniku osnivanje Fonda ograničene odgovornosti za sve pomorske tražbine bilo kojih vjerovnika iz štetnog događaja koji se dogodio 6. svibnja 1992. godine u luci G. i to sudarom brodova A. vlasništvo ovršenika i I. vlasništvo J. iz R., te da se podnositeljeva tražbina odnosi baš na taj štetni događaj. Slijedom takvog stanja stvari, a primjenom odredbe članka 403. stavka 3. ZPUP-a i članka 427. stavka 3. Pomorskog zakonika ("Narodne novine", broj 17/94, 74/94, 43/96, u daljnjem tekstu: PZ), kojima je propisano da se nakon osnivanja Fonda ograničene odgovornosti ne može više tražiti pokretanje redovnog izvršnog postupka, odnosno postupka osiguranja tražbina koje se prema odredbama toga zakona namiruju iz osnovanog Fonda ograničene odgovornosti, kao i uvažavajući činjenicu da je ovršni postupak pokrenut nakon osnivanja Fonda ograničene odgovornosti, ovršni prijedlog je odbačen.

Protiv tog rješenja podnositelj ustavne tužbe pokrenuo je ustavnosudski postupak. Podnositelj ustavne tužbe smatra da su rješenjima prvostupanjskog i drugostupanjskog suda povrijeđene odredbe članka 29. Ustava Republike Hrvatske, kojima se jamči pravo na pravično suđenje.

Obrazlažući ustavnu tužbu, podnositelj ustavne tužbe iznosi razloge koji se u bitnome svode na tvrdnje da je pogrešno primijenjeno materijalno pravo, konkretno odredbe tada važećeg Zakona o pomorskoj i unutrašnjoj plovidbi ("Narodne novine", broj 53/91, u daljnjem tekstu: ZPUP). Smatra, naime, da se odredbe članka 403. ZPUP-a odnose samo na ograničenje odgovornosti iz odredaba članaka 379., 391. i 392. istoga Zakona, dok se potraživanje iz ovršne isprave odnosi na potraživanje uzrokovano osobnom krivnjom ovršenika u pogledu koje ovršenik ne može ograničiti svoje obveze (odgovornost), odnosno potraživanje iz tjelesnih i materijalnih šteta, ukoliko je štetni događaj iz kojega su nastala potraživanja uzrokovao njegovom osobnom krivnjom.

Navodi, da je riječ o osobnoj krivnji ovršenika i JP J. R. za štetni događaj koji se dogodio 6. svibnja 1992. godine u luci G. u D., a njegova odgovornost je utvrđena u postupcima vođenim kod istih sudova.

Prema shvaćanju podnositelja ustavne tužbe, sudovi su pogrešno primijenili materijalno pravo, pa stoga predlaže da Ustavni sud usvoji njegovu ustavnu tužbu, ukine osporena rješenja sudova i predmet vrati Općinskom sudu u Dubrovniku na ponovni postupak i odlučivanje.

Ustavni sud odlučio je da ustavna tužba nije osnovana.

Utvrđio da je iz stanja spisa predmeta, presude Općinskog suda u Dubrovniku, broj: P-288/93-1 od 23. travnja 1998. godine, djelomično izmijenjene presudom Županijskog suda u Dubrovniku, broj: Gž-828/98 od 25. siječnja 2001. godine, osporenih ovršnih rješenja i ostale dokumentacije koja prileži spisu, razvidno da podnositeljeva ustavna prava nisu povrijeđena.

Odredbom članka 29. stavka 1. Ustava propisano je da svatko ima pravo da zako-

nom ustanovljeni neovisni i nepristrani sud pravično i u razumnom roku odluči o njegovim pravima i obvezama ili o sumnji ili optužbi zbog kažnjivog djela.

Razmatrajući spis predmeta, navode ustavne tužbe i osporenih rješenja, te mjerodavne propise, Ustavni sud nije našao okolnosti koje bi upućivale na neravnopravan parnični položaj podnositelja ili koje bi ukazivale na povredu navedenoga ustavnog prava. U konkretnom slučaju, osporena rješenja su donijeli zakonom ustanovljeni sudovi unutar svoje nadležnosti utvrđene zakonom.

Nadalje, Ustavni sud utvrdio je da je razvidno da je podnositelju ustavne tužbe bilo omogućeno korištenje svih zakonom dopuštenih pravnih sredstava za zaštitu njegovih prava, a osporena rješenja su donijeta u skladu s mjerodavnim odredbama postupnog i materijalnog prava, konkretno Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 57/96, 29/99 i 42/00), Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92 i 112/99), kao i mjerodavnih odredaba ZPUP-a i PZ-a, te su valjano obrazložena.

Imajući u vidu činjenična utvrđenja, pravna shvaćanja izražena u osporenim rješenjima i primjenu materijalnog prava, Ustavni sud je utvrdio da osporenim rješenjima podnositelju nije povrijeđeno ustavno pravo iz članaka 29. stavka 1. Ustava.

Slijedom navedenoga, temeljem odredaba članaka 73. i 75. Ustavnog zakona o Ustavnom sudu Republike Hrvatske ("Narodne novine", broj 49/02-pročišćeni tekst), Ustavni sud Republike Hrvatske odbio je ustavnu tužbu.

Mr. sc. Vesna Skorupan, asistent
Jadranski zavod HAZU

Summary:

***DECISION TO REJECT A REQUEST FOR JUDICIAL ENFORCEMENT AFTER
THE CONSTITUTION OF THE LIMITATION FUND***

The applicant's constitutional rights were not violated by a decision rejecting a request for judicial enforcement because, pursuant to the Maritime Code, after the constitution of the limitation fund it shall no longer be possible to seek the institution of regular enforcement proceedings, which, according to the provisions of the Law, are to be settled from the constituted limitation fund.